

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 11/03-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. januára 2003 prerokoval sťažnosť V. K., bytom B., vo veci odškodnenia za priet'ahy v súdnom konaní a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. K. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 16. augusta 2002 doručené podanie V. K., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „Sťažnosť na priet'ahy v súdnom konaní Č. sp. 10 C 143/90“, ktorým žiadal „o odškodné za priet'ahy v súdnom konaní vo výške 50.000,- Sk“. V podaní sťažovateľ uviedol, že „12 rokov je dosť dlhá doba, aby som dovolal spravodlivého rozhodnutia“. Z priloženého dokladu – vyjadrenia k spisu sp. zn. 10 C 143/90 z 27. septembra 2001 vyplýva, že Okresný súd Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) vo veci už „rozsudkom“ rozhodol.

Pretože podanie v predloženej podobe nemalo predpísané náležitosti podľa § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd sťažovateľa vyzval listom

z 11. septembra 2002 sp. zn. Rvp 1151/02, aby predložil splnomocnenie udelené advokátovi alebo komerčnému právnikovi na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom a doplnil podanie z 9. augusta 2002 tak, aby zodpovedalo ustanoveniam § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde. Sťažovateľ bol zároveň poučený o tom, že ak uvedené nedostatky podania nebudú odstránené, ústavný súd ho v zmysle § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže odmietnuť pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí a uznesenie o tom nemusí ani odôvodniť. Následne sťažovateľ doručil ústavnému súdu vyjadrenie z 25. septembra 2002, v ktorom okrem žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu na výzvu ústavného súdu o odstránenie nedostatkov podania nereagoval.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, ktorých uplatnenie je viazané na splnenie viacerých náležitostí návrhu na začatie konania. Sťažovateľ bol vo výzve ústavného súdu poučený o tom, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy

musí okrem iného obsahovať označenie, ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, a označenie, proti komu sťažnosť smeruje. Sťažovateľ tieto nedostatky podania neodstránil. Namiesto toho podal žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu.

Každý návrh na začatie konania musí spĺňať aspoň také náležitosti, ktoré umožňujú ústavnému súdu posúdiť, či sú splnené podmienky pre uplatnenie jeho právomoci alebo či nejde o zrejme bezúspešné uplatnenie práva. Rovnaké podmienky musia byť splnené aj v prípade žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom (III. ÚS 75/02). Sťažovateľ v podaní označenom ako „Sťažnosť na prietahy v súdnom konaní“ žiadal „o odškodné za prietahy v súdnom konaní vo výške 50.000,- Sk“. Ústavný súd však o takejto žiadosti nemá právomoc rozhodovať nezávisle od splnenia podmienok ustanovených v čl. 127 ods. 1 ústavy.

Okrem toho z dokladu, ktorý sťažovateľ k podaniu pripojil (vyjadrenie k spisu sp. zn. 10 C 143/90 z 27. septembra 2001), vyplýva, že okresný súd už vo veci „rozsudkom“ rozhodol. Pokiaľ sťažovateľ podaním mienil namietat' porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu, ústavný súd poskytuje ochranu tomuto základnému právu v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie základného práva ešte trvalo (napr. I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 55/02).

Pretože predmetný návrh na začatie konania (sťažnosť) v predloženej podobe nespĺňal náležitosti, ktoré pre uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde, a sťažovateľ ho nedoplnil v súlade s výzvou ústavného súdu, bolo potrebné tento návrh po jeho predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. januára 2003